

Krikštynos tampa leidžiamomis patyčiomis?

Arina GAISRYTĖ

Daugumai naujokų krikštynos asocijuojasi tik su kiaušinių lietumi, miltais, pomidorų padažu ir su sudėtingomis fizinėmis užduotimis. Klausimas kyla, ar būtinai reikia organizuoti krikštynas pagal senąjį standartą.

Nemaža dalis krikštynų dalyvių renginio laukia daugiau su nerimu negu su džiugesiu. Manau, reiktų suorganizuoti krikštynas taip, kad ir krikštytojai, ir patys dalyviai puikiai praleistų laiką ir turėtų malonių išpūdžių. Taigi pasidomėjau, kokių naujoviškų idėjų sugalvojo Lietuvos pirmakursių krikštytojai.

Būsimieji ekonomistai šiemet nusprendė atsisakyti žiaurių procedūrų. Ekonomikos fakulteto studentai pasiryžo pereiti prie vakarietiško, studentų atsakomybę skatinančių krikštynų. Pagrindiniu ekonomistų studentų krikštynų akcentu tapo akcija „Aš einu pasitikrinti dėl AIDS“. Dvidešimt penki Ekonomikos fakulteto studentai ėjo sostinės gatvėmis nešini plakatais su užrašu „Aš einu pasitikrinti dėl AIDS“.

Taip pat studentai vairuotojams dalijo lankstinukus, kuriuose pateikiama informacija apie kovą su ŽIV, apsaugojimo priemonės. Ir tik po šios neįprastos ceremonijos būsimieji ekonomistai buvo prisaikdinti Vilniaus Vingio parke.

Nukelta į 4 p.

„Saulės delne“

Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos laikraštis
2011-2012 m.m. lapkritis

AŠ MOKIAUSI ŠVĖKŠNOJE

„Ateina laikas, vaikai užauga ir išeina į gyvenimą.“ Šiuos ar panašius žodžius kasmet girdime Paskutinio skambučio šventėje. Ir iš tiesų mokiniai kasmet išeina į pasaulį ieškoti savęs, patirti tai, ko dar nėra patyrę. Vieni įstoja į universitetus, kolegijas, kai kurie dirba, emigruoja. Kaip jie gyvena? Kaip jiems sekasi gyventi bendrabučiuose, taupyti kiekvieną studentišką centą ir kasdien valgyti makaronus? Kaip sekasi tiems, kurie mokslus jau baigė, sukūrė šeimas? Šioje rubrikoje kalbinsiu tuos, kurie mokėsi Švėkšnoje, „Saulės“ vidurinėje, o vėliau ir gimnazijoje.

Nusprendžiau pradėti nuo tų buvusių mokinių, kurie dar nespėjo pamiršti mokyklos suolų, baltų nuo kreidos rankų ir iš mokyklos valgyklos sklindančių kvapų. Kalbinu pernai išėjusią LXXXI laidos abiturientę

Indrę Danielkutę, studijuojančią kineziterapiją Šiaulių universitete.

- Studijos patinka? Ar sunku?

- *Nepasakyčiau, kad lengviau nei mokykloj, tikrai yra ką veikti, bet kol kas patinka. :)*

- Kodėl pasirinkai kineziterapiją?

- Va jetau, kaip nemėgstu šito klausimo. ☺ Jei atvirai, tai nežinau tikslaus atsakymo, galbūt ateityje save labiausiai įsivaizduoju šioje srityje, mėgstu būti tarp žmonių, o dabar dar turėsiu galimybę jiems padėti. :)

- Pastaraisiais metais kineziterapija tapo labai populiari tarp stojančiųjų. Žinau, kad dar dvi tavo geros draugės studijuoja kineziterapiją. Numanai, kodėl tai tapo taip populiariu?

- Manau, todėl, kad mes (aš, Ieva ir Gabrielė) pasirinkom šią specialybę, todėl visi ėmė kopijuoti mus ir puolė mokytis kineziterapijos.

- Gyveni bendrabutyje?

- O, taip.

- Ir kaip bendrabutis? Kaip tas saldus studentiškas gyvenimas? Papasakok :)

Created with

nitroPDF

professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

Teatras duoda sceninės drąsos

Lapkričio 5 dieną Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos mokiniai sulaukė labai linksmų ir nuotaikingų svečių - su programa „Teatro šalies duris pravėrus“ į mokyklą atvyko šiemet savo 20 jubiliejų švenčiantis Klaipėdos vaikų ir jaunimo teatras „Aušra“. Visus sukviėtę į aktų salę, jaunieji aktoriai mokė aktorystės paslapčių, rodė pratimus balsui lavinti, pasakojo, kas yra svarbiausia geram aktoriui, o vėliau kūrė įvairias improvizacijas, kurioms temas siūlė patys žiūrovai. Visi pasirodymai buvo labai smagūs ir įdomūs, juolab, kad vienas iš „Aušros“ teatro aktorių – mūsų gimnazijos IIIa klasės mokinys Augustinas Markevičius. Būtent jo paprašiau plačiau papasakoti apie teatro veiklą ir kas jam teatre labiausiai patinka.

- Augustinai, nuo kada pradėjai lankyti tą teatrą?

- Nuo dešimties metų.

- Gali pasakyti – kodėl?

- Mama liepė :D Ne, šiaip buvau judrus ir labai mėgau stebėti vaidinimus, tad teta pasiūlė eiti į teatrą, sakė, kad turėčiau save kur nors realizuoti. Taip ir likau teatre.

- O kas labiausiai tau ten patinka?

- Tas dalykas, kad gali scenoje būti kuo tik nori ir niekas tau negalės priekaištauti dėl pasakytų žodžių ar padarytų veiksmų, nes čia tik personažas, o ne tu.

- O koks vaidmuo ir koks spektaklis, kuriame vaidinai, tau pačiam labiausiai patiko? Papasakok.

- Rizas iš spektaklio „Skraidymo mokykla“. Maištautojas ir šiaip kietas bičas, kuris nepasiduoda. Norėčiau realybėje juo būti. :D

Vaidinimo akimirka

- Esi vienuoliktokas, kiti metai paskutiniai mokykloje. Ar norėtum savo ateitį sieti su aktoryste?

- Aš būsiu režisierius ir kai kiti klausia: „O jei nepavyks?“, atsakau: „Aš žinau, kad būsiu, toks mano tikslas, svajonė - būti režisieriumi.“

- Labai šaunus požiūris. Kodėl nori būti režisieriumi?

- O kodėl juo nebūti? „Kietas“ darbas. Mano mėgstamiausias užsiėmimas – teatras. Ir dar patinka kitiems komanduoti, bet šiaip tai filmus norėčiau statyti, turiu daug idėjų.

- Truputėlį papasakok apie patį teatrą. Ar daug jaunųjų aktorių yra? Kiek grupių?

- O Dieve, na ir paklausei. Pas mus yra septyni režisieriai, kurie turi po dvi, tris, kartais net po keturias grupes. Turim dvi patalpas. Labai didelis mūsų teatras, pats stipriausias mėgėjų teatras Lietuvoje.

- O dabar gal padarykim reklamą jūsų teatrui? Kas ten tokio šaunaus ir smagaus? Kodėl mokiniai turėtų domėtis teatru? O gal net prisidėti prie jūsų teatro veiklos?

- Geriausia reklama mums visoje Lietuvoje, tokia „faina“, kad visi mus vadina sekta. (Čia tie teatrai, kurie labai pavydi.) O šiaip nežinau, kodėl turėtų eiti. Hmm...

Bandžiau paklausti draugų, kodėl jie lanko teatrą. Viena parašė:

„Trololo“, kitas šiaip sau, „faina“, na, nežinau. Šiaip teatras duoda sceninės drąsos, po to bent nebijai pasisakyti, ir dar teatras – gyvenimo mokykla.

- Labai ačiū už atsakymus. Be galo smagūs jūsų spektakliai. Šaunuoliai!

- Noriu padėkos žodžio mamai, tėčiui, draugams, kad palaiko, ir režisieriui, nes ji pati sau „faina“, dėdei Vladui, nes jis visada „Če“.

Created with Kal

nitroPDF

professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

Atkelta iš 1 p.

AŠ MOKIAUSI ŠVĖKŠNOJE

- Labai smagu. Gyvenu viename iš tvarkingiausių bendrabučių Šiauliuose. Žinot anekdotą, kaip vienas kambariokas sugalvojo auginti kiaulę ir sako kitam kambariokui: „Tu pagalvok - mėsos turėtume, lašinių, vėdarų...“ Kambariokas sako: „Baik tu, netvarka, smarvė ir panašiai.“ „Tai nieko, kiaulė pripras.“ Tikrai nėra taip netvarkinga, kaip kalbama, bent jau mūsų bendrabutyje. Kambariai bet kada gali būti patikrinti. Gyvenu su dviem panelėmis. Viena vakarą sugalvojom parūkyti kaljaną (vandens pypkę), užsirakinome duris, tik užsidegėm angliuką. kažkas beldžia. Visos nebežinom, ką daryt. Aš nuėjau rakinti durų. Lėtai atidarau duris, stovi du vaikinukai ir sako: „Gal turit mikserį paskolint?“ Mes visos susinervinusios už tai, kad mums sutrukdė ramiai pasėdėti, pradėjom šaukti: „Ne! Neturim!“ Užrakinau duris, atsisuku į kambariokas, sakau: „Kur kaljanas?“ Kambariokė sako: „Išmečiau pro langą, labai išsigandau, maniau, budėtoja, tai geriau išmesiu kaljaną, nei pati skrisiu lauk.“ Tai taip ir baigėsi mūsų studentiški vakarai prie kaljano. ☺

O šiaip viskas puiku, tik girdėjau, kad tarakonų atsirado ketvirtame aukšte. Gyvenu antrame, tad labai bijau, kad neparkeliautų ir pas mus.

- Ar dažnai pavyksta grįžti namo?

- Stengiuosi ir noriu grįžti kiekvieną savaitgalį, bet ne visada išeina.

- Labai pasiilgsti namų, šeimos, draugų?

- Labai, labai, labai, labai. Pas mus šeimoj tėtis sekmadieniais kepa blynus (mažytė tradicija), tai tu įsivaizduoji, ką aš praleidžiu negrįždama? Draugų taip pat labai pasiilgstu. Turėčiau galimybę, visus pasiimčiau su savim ir tada jau man nieko netrūktų, net ir tie tarakonai iš ketvirto aukšto galėtų pareiti, nebebijočiau.

- Bet taigi ten irgi jau yra draugų? Naujos pažintys, vaikinai? Neužtenka? :)

- Žinai gal Šekspyro žodžius? „Draugus rink atsargiai ir, juos išbandęs, grandinėm prirakinki prie širdies, o su visais tik vakar išperėtais, apsiplunksnuot nespėjusiais bičiuliais, nezulink delno.“ (lietuvių kalbos mokytoja dabar mane pagirtų :D) Nėra ko lyginti, čia nėra tokių. Niekada nemaniau, kad mano draugai tokie ypatingi ir daugiau tokių nėra, net panašių nėra,

tu įsivaizduoji? Naujos pažintys, taip, kursioakai, bendrabutyje gyvenantys žmonės, bet jiems iki tokių draugų... Ai, nėra ką čia ir lyginti.

- Mokyklos pasiilgsti? Pamokų?

- Žinok, pasiilgstu, dauguma turbūt išėję pasiilgsta. Pamokų? Labai jos būdavo trumpos... Man viena paskaita trunka 1 val. 30 min., būna dienų, kai išeinu į paskaitas 8 val. ryte, grįžtu septintą vakare. Sunku priprasti. Ir čia niekas kortom nežaidžia... Kažkokie nenormalūs. :D

- Ką gali patarti mokiniam? Mokytojams? Būsimiems studentams?

- Labai sunku ką patarti. Lengviausia būsimiems studentams: vertinkit tą laiką, kurį dabar turit, nes ant suolų sėdėsit ir su klasiokais kalbėsit nebeilgai. Mokiniam? Siauskit po mokyklą, džiaukitės, aišku, nenuverskit, palikit, kad ir kiti galėtų pasikankint, gerbkite mokytojus, nes jie tikrai daug padeda. Na, dar ir mokykitės... Be mokslo, vaikai, niekur šiais laikais. :D Mokytojams: saugokit mokyklą nuo mokinių, kurie siaučia, mokykloje esu ne kartą mokytoją pavadinusi mama, dabar dėstytojus vadinu mokytojais, sapnuoju kai kuriuos mokytojus iki šiol, tad ir toliau būkit tokie, kad mokiniai Jus sapnuotų ir baigę mokyklą. Turbūt tai reiškia, kad puikiai atliekate savo darbą. :)

- Ačiū, Indre, už nuoširdžius atsakymus.

Created with

Krikštynos tampa leidžiamomis patyčiomis?

Tokių krikštynų rengėjai įsitikino, kad jos gerokai labiau užgrūdina studentus, nei mėtymasis kiaušiniais ar žiaurūs išbandymai.

Šiaulių valstybinės kolegijos studentai pirmakursių krikštynas nutarė švęsti taip pat kultūringai. Vietoj mėtymosi kiaušiniais nutarė išmokti šokio judesį. Pirmakursiai sušoko populiarią „flach mob“ šokį.

Kol kas Lietuvos universitetuose, kolegijose ir mokyklose vis dar vyrauja stereotipinis krikštas, bet metai po metų krikštytojai darosi vis išradingesni ir stengiasi įvesti naujų tradicijų. Pagrindinė priežastis, kodėl reiktų sugalvoti ką nors naujo, yra būtent ta, kad kai kurie pastebi, jog kartais peržengiamos ribos ir krikštynos tampa leidžiamomis patyčiomis. Išvada tokia, kad yra ieškoma naujovių, tad gal reiktų susimąstyti ir apsvarstyti naujas idėjas...

Po krikštynų...

Tradicioniai renginiai

Dizainerių šou tikimasi išmonės, kūrybinės ugnelės, šaunių akimirku

Lapkričio 18 d. gimnazijoje vyks šeštasis Dizainerių šou. Kalbiname šio projekto koordinatorę mokytoją Danguolę Šaulienę.

Praėjusių metų tema – vabalų pasaulis

- Kaip kilo idėja organizuoti dizainerių šou?

- Idėja kilo dar prieš mokyklos renovaciją. Pas mus turėjo atvykti iš Fargelandos švedų mokytojai. Reikėjo ką nors parodyti. Žinojau, kad mūsų mokiniai be galo kūrybingi ir rizikavau pasiūlydama šį projektą. Pasirodo, jau šešti metai mano lūkesčiai pasitvirtina.

- Pristatykite šiemetinį renginį: kokia bus tema, kiek turų, ko tikimasi?

- Tema bus „Nemuno pievų augalai“. Renginys – dviejų turų: mokyklinis ir respublikinis, o tikimasi išmonės, kūrybinės ugnelės, šaunių akimirku...

- Koks įdomiausias, juokingiausias dalykas nutiko per visus organizuotus šou?

- Podiumą paženklino degančiomis žvakėmis. Visą renginį bijojau, kad kas nors nepasidegtų...

- Kas buvo sunkiausia?

- Sunkiausia buvo, kai viena kūriau scenarijų. Dabar dalyvauja visi mokytojai (lietuvių kalbos, dailės, šokio, muzikos, darbų, auklėtojai).

- Ar kitamet vys Dizainerių šou? Gal jau sumanėte temą?

- Dabar viskas priklauso nuo mokinių noro. Jeigu norės – tai ir bus. Turiu geros temos idėją.

- Ačiū už pokalbį.

Kalbino Monika JASINSKAITĖ ir Samanta RIMKUTĖ

Mūsų adresas:

Laikraštis „Saulės delne“,
Švėkšnos „Saulės“ gimnazija,
Švėkšna, Sodo g. 1, Šilutės r.
El. p. saulesdelne@gmail.com
Laukiame laiškų, straipsnių,
atsiliepimų.

Laikraštį parengė Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos žurnalistų būrelis: Akvilė Paldauskaitė, Justė Černiauskaitė, Arina Gaisrytė, Ieva Daučytė, Viktorija Norkutė, Živilė Nausėdaitė, Gintarė Rač...
Samanta Rimkutė, mokytoja I

Dėkojame respondentams, nuotr...